

nogen, der var i tvivl om det, også selv har en holdning til nogle gange at ændre reglerne.

Og der virker det jo umiddelbart utroligt, at vi i Danmark har personer, som enten har asyl eller ophold her, eller hvad det kan være, nu er der tale om tålt ophold her, som ser ud til at have begået forbrydelser, som enhver må tage afstand fra. De er godt nok ikke begået i Danmark, men de er begået i et andet land.

Kan ministeren ikke godt forstå, at der kan være folketingsmedlemmer herinde, også mange mennesker ude i befolkningen, der har den opfattelse, at det ikke virker rimeligt, at en person, der har begået så alvorlige forbrydelser, har ophold – om det så er tålt, eller hvad det er – i Danmark?

Og vil ministeren ikke på den baggrund tage initiativ til, at reglerne for, at man kan få tålt ophold, bliver ændret? Altså ikke bare redegøre for, hvordan reglerne er, men ændre reglerne. For det er jo også ministerens mulighed og regeringens mulighed at ændre reglerne, så de bliver mere rimelige og ordentlige.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hr. Skaarup er jo bekendt med, at udlændingeloven henhører under indenrigsministeren, som just har forladt salen og har besvaret en række spørgsmål fra hr. Skaarup.

Selv om hr. Skaarup ikke var til stede i det åbne samråd, hvor vi gennemgik de her sager i 3 timer, var hr. Skaarups partileder, fru Pia Kjærsgaard, til stede og vil kunne orientere hr. Skaarup om forløbet.

Så har indenrigsministeren sagt, at vi ikke har noget, der hedder tålt ophold i dansk lovgivning. Vi har noget, der i offentligheden, i pressen, er blevet kaldt tålt ophold. Folk, der får afslag på asyl – og de personer, som vi her taler om, der får afslag efter udlændingelovens § 10, er jo ganske få – er altså personer, som knyttes til alvorlige forbrydelser så meget, at Flygtninge-nævnet har givet dem afslag på ansøgning om asyl. De får så afslag på asylansøgning, og de får en udrejsedato fastlagt i afgørelsen fra Flygtninge-nævnet.

Til gengæld er det for de her personers vedkommende personer, som ikke kan tilbagesendes til deres hjemland på grund af forfølgelse og på grund af, at det eventuelt ville få døden til følge at sende dem tilbage til deres hjemland. Men de har fortsat en udrejsedato hængende over hovedet den tid, de er her, for vi ønsker ikke, at de skal være her. Vi ønsker ikke, at de skal

have ophold her i landet. De skal udrejse. Så snart der er en mulighed for det, skal de udrejse. Og det er politiet, der tilser det.

Jeg ved, at indenrigsministeren har redegjort for, lige før jeg kom her i salen, at det er regeringens mål at skærpe regelsættet omkring de personer, som er her på det såkaldt tålte ophold. Det overvejer indenrigsministeren, og jeg er med i drøftelserne med indenrigsministeren om, hvordan vi kan tilrettelægge det, både i forhold til at tage sagerne op igen og vurdere mere fortløbende, om der er en udsendelsesmulighed for de pågældende, og også i øvrigt stille skærpede krav til de pågældende, der er her på de opholdsvilkår, i forhold til at kunne give fremmede, så man kan kontrollere deres tilstedeværelse.

Alt det er noget, vi vil vende tilbage til Folketinget med meget snart i forbindelse med den store lovpakke, vi forbereder i vores bestræbelser på at skærpe vores lovgivning og leve op til de nye internationale forpligtelser, som påhviler Danmark efter FN's resolution nr. 1373, Sikkerhedsrådets resolution, og efter de bestemmelser, vi i øjeblikket forhandler med vores europæiske partnere.

Regeringen er enig, hvis det var det, der lå i det, hr. Skaarup spurgte om, at vi skal sørge for, at vi ikke giver ophold her i landet til personer, som kan knyttes til terrorvirksomhed eller til alvorlige krigsforbrydelser, inden de kommer her.

Helge Adam Møller (KF):

Nu kan jeg forstå, at ministeren indimellem er tre forskellige personer, dels sig selv, dels folketingsmedlemmet og dels ministeren; men nu nøjes jeg så med at koncentrere mig om ministeren.

Ministeren kender jo også udlændingeloven, og ministeren er jo samtidig den, der som justitsminister er ansvarlig for befolkningens retssikkerhed og også har meget føling med retsfølelsen i den danske befolkning.

Kunne ministeren så ikke overveje at hviske til sin kollega, indenrigsministeren, at der er en lovparagraf i udlændingeloven, som hedder § 42 a, stk. 7, som giver ministeren mulighed for med timers varsel at indsætte manden fra Burundi og tilsvarende i et asylcenter, som ligger et totalt isoleret sted et eller andet sted i Danmark, eksempelvis Middelgrunden?

Synes ministeren ikke som minister for retssikkerhed, at det kunne være rimeligt over for den danske befolkning, frem for at vedkommende færdes fuldstændig frit i Danmark?

Det er som minister, jeg spørger ministeren.